

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K. K.**, zastúpeného U., proti žalovaným **1/ E. T., 2/ M. Š.**, zastúpeným JUDr. M. G., **o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Zvolen, pod sp. zn. 8 C 198/2005, na dovolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. apríla 2010, sp. zn. 12 Co 60/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalované 1/ a 2/ sú povinné zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 74,61 € na účet jeho právneho zástupcu U., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen rozsudkom zo 17. februára 2009, č.k. 8 C 198/2005-178 (v poradí prvým) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že do dedičstva po nebohej V. K., rod. B., narodenej X., zomrelej X., naposledy bývajúcej vo Z., občanke SR, patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti ½- ice na dvojizbovom byte č. X. nachádzajúcom sa na druhom poschodí vo vchode č. X.v bytovom dome so súp. č. X. na N. (postavenom na pozemkoch parcelách registra „C“ parc. č.X., parc. č.X., parc. č.X.) a príslušenstve tohto bytu - spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5764/565270 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu, ktoré sú vedené na Správe katastra Z., nachádzajú sa v okrese

Z., obci Z., Z.,
v katastrálnom území Z., zapísané na liste vlastníctva č. X. ako aj určenia, že do dedičstva po nebohom K. K., rod. K., narodenom X., zomrelom X., naposledy bývajúcim vo Z., občanovi SR, patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti $\frac{1}{2}$ -ice na dvojizbovom byte č. X., nachádzajúcom sa na 2. poschodí vo vchode č. X. v obytnom dome so súp. č. X. vo Z. (postavenom na pozemkoch parcelách registra „C“ parc. č. X., parc. č. X., parc. č. X.) a príslušenstve tohto bytu - spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5764/565270 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu, ktoré sú vedené na Správe katastra Z., nachádzajúce sa v okrese Z., obci Z., v katastrálnom území Z., zapísané na liste vlastníctva č. X.. V odôvodnení konštatoval, že rozhodnutie vo veci závisí od posúdenia prejudiciálnej otázky - či darovacia zmluva uzatvorená medzi rodičmi žalobcu ako darcami a žalovanou 1/ ako obdarovanou mala také vady, ktoré by ju robili absolútne neplatným právnym úkonom. Dospel k záveru, že darovacia zmluva nemá také vady, ktoré by robili tento právny úkon absolútne neplatným a z ktorého by potom bolo možné vyvodzovať, že uvedenú nehnuteľnosť nemohla nadobudnúť žalovaná 1/ a že táto potom patrí do dedičstva po nebohých rodičoch žalobcu. O trovách konania nerozhodol s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 16. septembra 2009, zn. 12 Co 219/2009 (v poradí prvým) napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s konštatovaním, že právny záver súdu prvého stupňa je predčasný. Uviedol, že vykonané dokazovanie súdu prvého stupňa nevedlo k dostatočne zistenému skutkovému stavu, pretože súd nevyhodnotil výpoveď žalovanej 1/ a nezaujal ani právny názor k stanovisku Najvyššieho súdu SR č. Cpj 33/01 z 3. októbra 2001, podľa ktorého zmluva o prevode nehnuteľností musí byť uzavretá v písomnej forme, pričom prejavy vôle účastníkov vrátane ich podpisov musia byť na tej istej listine (§ 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a v prípade, ak takúto zmluvu vrátane ich nedielných príloh tvorí viac ako jeden list, musia byť všetky tieto hárky pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu, a to už pred jej podpísaním.

Okresný súd Zvolen rozsudkom zo 16. decembra 2009, č. k. 8 C 198/2005-268 (v poradí druhým) určil, že do dedičstva po nebohej V. K., rod. B., narodenej X., zomrelej X., naposledy bývajúcej vo Z., občanke SR, patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti $\frac{1}{2}$ -ice

na dvojizbovom byte č. X. nachádzajúcom sa na druhom poschodí vo vchode č. X. v bytovom dome so súp. č. X.na N. (postavenom na pozemkoch parcelách registra „C“ parc. č.X., parc. č.X., parc. č.X.) a príslušenstve tohto bytu - spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5764/565270 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu, ktoré sú vedené na Správe katastra Z., nachádzajú sa v okrese Z., obci Z., v katastrálnom území Z., zapísané na liste vlastníctvač. X. Súčasne určil, že do dedičstva po nebohom K. K., rod. K., narodenom X., zomrelom X., naposledy bývajúcom vo Z., občanovi SR patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2-ice na dvojizbovom byte č. X., nachádzajúcom sa na 2. poschodí vo vchode č. X. v obytnom dome so súp. č. X. vo Z. (postavenom na pozemkoch parcelách registra „C“ parc. č. X., parc. č. X., parc. č. X.) a príslušenstve tohto bytu - spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5764/565270 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu, ktoré sú vedené na Správe katastra Z., nachádzajúce sa v okrese Z., obci Z., v katastrálnom území Z., zapísané na liste vlastníctva č. X.. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že darovacia zmluva uzatvorená medzi darcami V. K. a K. K. a obdarovanou žalovanou 1/ pri jej čítaní a jej podpisovaní nebola pred jej podpisom zviazaná tak, ako to vyžaduje zákon, a preto je absolútne neplatným právnym úkonom, z ktorého nemohli nastať právne účinky prevodu predmetnej nehnuteľnosti na žalovanú 1/. Na základe tejto skutočnosti určil, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohých darcoch u každého v 1/2-ici. O náhrade trov konania nerozhodol s poukazom § 151 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 8. apríla 2010, sp. zn. 12 Co 60/2010 (v poradí druhým) napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Skonštatoval, že súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne zistil skutkový stav a tento správne aj po právnej stránke kvalifikoval. Úplne sa stotožnil aj s odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. aj odkázal. O náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 4 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalované 1/ a 2/ dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V dôvodoch dovolania ďalej namietali, že súd prvého stupňa (s poukazom na § 226 O.s.p.) dospel na základe

vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne k nesprávnym právnym záverom, pričom opakovane zdôrazňovali, že v konaní nebolo priamo preukázané, že zmluva v čase podpisu zviazaná bola ako ani to, že zviazaná nebola. Navrhli, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu, resp. súdu prvého stupňa na nové konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ a 2/ zamietol, pretože nie sú dané dôvody dovolania a nie sú dané ani žiadne vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť. Zároveň navrhol, aby dovolací súd zaviazal žalované 1/ a 2/ nahradiť mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníčky konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpené advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalovaných 1/ a 2/ nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané.

Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaných 1/ a 2/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalované 1/ a 2/ namietajú nesprávnosť skutkových zistení súdov nižších stupňov. Treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Žalované 1/ a 2/ v dovolaní ďalej namietajú, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne

posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovanými 1/ a 2/ vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaných 1/ a 2/ nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovaným 1/ a 2/, ktoré úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby, ktorú mu poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovaných 1/ a 2/ (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 v spojení vo výške 55,49 eur, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,21 €)] po pripočítaní DPH v sume 11,91 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 74,61 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová